

Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ISTITUTO DEI SORDI
DI TORINO

COCEMFE
Sevilla

CITIZENS
IN POWER

European
Development

MoMs

MOTHER MATTERS

The right of women with disabilities to motherhood

Αριθμός Έργου Erasmus+ 2023-1-IT02-KA220-ADU-000153664

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ

Τα ενημερωτικά βοηθήματα παρέχουν σύντομες επεξηγήσεις σχετικά με τις μελέτες για την αναπηρία, την προσβασιμότητα για τους επαγγελματίες υγείας και τη μητρότητα για τις γυναίκες με αναπηρία. Βασίζονται σε μια προσέγγιση μικρομάθησης, μια μεθοδολογία μάθησης που χωρίζει το περιεχόμενο σε σύντομες ενότητες που εστιάζουν σε ένα μόνο θέμα ή δεξιότητα.

- ΕΥΕΞΙΑ -

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΔΙΑΒΙΩΣΗ

Η έννοια της ανεξάρτητης διαβίωσης προέρχεται από το Κίνημα της Ανεξάρτητης Διαβίωσης, το οποίο ξεκίνησε στο Berkeley το 1962 ως απάντηση στο ιατρικό μοντέλο της αναπηρίας που επικρατούσε μέχρι τα μέσα του 20ου αιώνα. Το κίνημα αυτό υποστηρίζει το δικαίωμα των ατόμων με αναπηρία να λαμβάνουν οι ίδιοι τις αποφάσεις τους και να συμμετέχουν πλήρως στην κοινωνία. Μέσω των Κέντρων Ανεξάρτητης Διαβίωσης σε χώρες όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Αγγλία και η Νορβηγία, προωθήθηκε η προσωπική αυτονομία, με χώρους που διαχειρίζονται από και για τα άτομα με αναπηρία, παρέχοντας υποστήριξη και πόρους για έναν αυτοκαθοριζόμενο τρόπο ζωής.

momsproject.eu

Mother Matters

[moms.mothermatters](https://www.instagram.com/moms.mothermatters)

[MoMs_MotherMatters](https://www.youtube.com/MoMs_MotherMatters)

Χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ωστόσο, οι απόψεις και οι γνώμες που εκφράζονται είναι αποκλειστικά του συγγραφέα/των συγγραφέων, και δεν αντανακλούν κατ' ανάγκη τις απόψεις και τις γνώμες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης και Πολιτισμού (EACEA). Ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε ο EACEA μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνοι γι' αυτές.

Για τις γυναίκες με αναπηρία, η ανεξάρτητη διαβίωση προϋποθέτει την υπέρβαση πρόσθετων εμποδίων που επιβάλλονται από τις πατριαρχικές δομές. Σε πολλές κοινωνίες, οι γυναίκες αυτές αντιμετωπίζουν υπερπροστασία, παιδοποίηση και περιορισμούς στη λήψη αποφάσεων σχετικά με το σώμα και το μέλλον τους. Η έρευνα των Bezmez και Porter (2022) έχει δείξει πώς τα συστήματα φροντίδας ενισχύουν την εξάρτηση αντί να ενδυναμώνουν τις ΑΜΕΑ να αναλάβουν τον έλεγχο της ζωής τους.

Κατά τη διάρκεια της πανδημίας, σύμφωνα με το Sisters of Frida (2021), πολλοί βίωσαν απώλεια της αυτονομίας τους λόγω των περιορισμών στην κινητικότητα και της μειωμένης πρόσβασης σε βασικές υπηρεσίες υποστήριξης.

Μια κρίσιμη πτυχή της ανεξάρτητης διαβίωσης είναι το δικαίωμα στη μητρότητα. Η μητρότητα αποτελεί κεντρικό στοιχείο της ταυτότητας πολλών γυναικών, ωστόσο οι ΑΜΕΑ συχνά στερούνται αυτό το δικαίωμα μέσω της αναγκαστικής στέρωσης ή της παραδοχής ότι είναι ακατάλληλες να γίνουν μητέρες. Οι Shrigelman και Argi (2024) υπογραμμίζουν πώς η εμπειρία της μητρότητας μπορεί να γίνει πηγή ανθεκτικότητας και επιβεβαίωσης της ταυτότητας για τις γυναίκες αυτές, παρά τις προκλήσεις που επιβάλλει η κοινωνία. Οι διακρίσεις στην πρόσβαση σε προσωπική βοήθεια και οι θεσμικές προκαταλήψεις παραμένουν σημαντικά εμπόδια.

Η άσκηση της μητρότητας και της σεξουαλικότητας για τις γυναίκες με αναπηρία παραμένει ένα θέμα που περιβάλλεται από στίγμα και προκατάληψη. Συχνά θεωρούνται ασέξουαλ ή ανίκανες για ρομαντικές σχέσεις και ανατροφή παιδιών, γεγονός που περιορίζει την αυτονομία και τη συναισθηματική τους ευημερία. Πρόσφατες μελέτες δείχνουν ότι η προσβάσιμη σεξουαλική αγωγή και οι συμπεριληπτικές γυναικολογικές υπηρεσίες είναι απαραίτητες για τη διασφάλιση των αναπαραγωγικών τους δικαιωμάτων. Ο αυτοπροσδιορισμός σε αυτούς τους τομείς είναι το κλειδί για την ενίσχυση της ταυτότητας και της αυτονομίας τους, επιτρέποντάς τους να ζουν απαλλαγμένες από εξωτερικές επιβολές και αυθαίρετους περιορισμούς.

Ανεξάρτητη διαβίωση δεν σημαίνει μόνο να ζεις μόνος σου, αλλά να έχεις τη σωστή υποστήριξη για να παίρνεις αποφάσεις σχετικά με το σώμα, το σπίτι και το μέλλον σου. Πρόσφατες μελέτες (Midttun, Gjermestad και Lid, 2024) τονίζουν ότι η μετάβαση στην ανεξάρτητη διαβίωση απαιτεί ένα συνδυασμό δικτύων υποστήριξης, πολιτικών χωρίς αποκλεισμούς και πολιτισμικών αλλαγών, ώστε να διασφαλιστεί ότι οι ΑΜΕΑ μπορούν να ασκήσουν πλήρως τα δικαιώματά τους. Είναι ζωτικής σημασίας να συνεχίσουμε να ενισχύουμε τις φωνές και τις εμπειρίες τους, προωθώντας κοινωνίες όπου η ανεξαρτησία δεν αποτελεί προνόμιο αλλά κατοχυρωμένο δικαίωμα.